

Ingerlise Koefoed (SF):

Til hr. Poulsgaard, som efterlyser dokumentation for, at der er kroge af samfundet, hvor kulturtilbuddene har svært ved at nå ud, vil jeg sige, at jeg er sikker på, at der på hr. Poulsgaards reol står en stor sociologisk undersøgelse, der hedder »Kulturens børn«, udarbejdet af arbejdsgruppen om børn og kultur i 1981, tror jeg nok det var. Af den undersøgelse fremgår det meget tydeligt, at de børn, der bor i de socialt dårligste boliger, og hvis forældre er dårligt uddannede og ofte er enlige, også på kulturområdet har de allerdårligste tilbud. Det er de børn, jeg bl.a. taler om, og også de voksne, når jeg siger, at der er nogle kroge i samfundet, hvor kulturtilbuddene har fantastisk svært ved at nå ud.

Derfor må man gøre sig en ekstra anstrengelse og give en ekstra prioritet til netop at nå ud til de steder i samfundet. Det gør vi ikke. Det gør kommunerne heller ikke, og det er måske, fordi de dér har så mange andre sociale problemer, der skal løses. Ikke desto mindre er det vigtigt, at vi som kulturpolitikere bliver ved med at arbejde for, at det sker, at der i hvert fald ikke er nogen kroge, hvor tilbuddene ikke kommer ud. Om de så bliver brugt, skal jeg ikke kunne sige i første omgang, men jeg mener, at skolerne kan gøre meget for at oplyse om de tilbud og snakke med børnene og deres forældre om tilbuddene og få dem til at bruge dem efterhånden. Det tager tid. Men hvis der ikke er opmærksomhed om det fra vores side, hvor skal opmærksomheden så komme fra?

Så er det rigtigt, som fru Connie Hedegaard siger, at det er muligt under den eksisterende filmlov. Det har jeg ikke sagt at det ikke var. Jeg har tværtimod sagt, at det er rigtigt, at man under filmloven også kan producere video, men jeg har også sagt, at man ikke producerer ret meget video, bl.a. fordi man ikke har penge til det og ikke har personale til det.

Desuden synes jeg, at det kunne være vigtigt, at man fulgte videoen på vej, at man dels satte nogle penge af til den, dels fulgte den på vej for at se, hvordan den bliver brugt, hvem der benytter den, og hvordan det går ude i videoværkstederne. Vi har ønsket os flere videoværksteder, så børn og voksne selv kan producere video også. Derfor ønsker vi denne ordning, og derfor er det

sat op som en forsøgsparagraf, et ændringslovforslag til filmloven med en forsøgsparagraf. Når de tre år er gået, må vi se, hvordan det er forløbet, og hvordan vi kommer videre med tingene.

Det er også rigtigt, at jeg skylder fru Connie Hedegaard et svar på spørgsmålet om teaterforestillingerne. Nu er det bare et lille eksempel i vores bemærkninger. Jeg mener, at man godt kunne tage nogle børneteaterforestillinger på video og bringe dem ud, måske også dér, hvor man ikke har børneteaterforestillinger. Men jeg vil da hellere have, at man får de levende teaterforestillinger ud; det kniber det bare med en gang imellem. Det er blot nævnt som et eksempel, og kulturministeren kan bekræfte, at f.eks. det, som Den kgl. Ballet danser, nu bliver optaget på video – enten til distribution eller til dokumentation, det kan jeg ikke rigtig huske – men det kan i hvert fald godt lade sig gøre at gemme forestillinger og bruge dem i forskellige sammenhænge, også ved hjælp af dette medium.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 22:

Forslag til folketingsbeslutning om udvidet økonomisk støtte til de igangværende forsøg med lokalradio og lokal-TV.

Af Tastesen (S) og Birthe Hansen (SF) m.fl.

(Fremsat 25/10 84).

Forslaget sattes til forhandling.